

berichten

over het werk van de Heer in binnen- en buitenland

414

Heleen, toen 82 jaar, in actie bij het begin van de schooldag. Haar motto: God is getrouw!

**Kracht • Familieband • Line-up • Gezocht • Kampen •
Gelukt • Bemoedigen • Enthousiast • 100 jaar • Zwaar
• Plannen • Mijn roeping • Dagelijks • Aan 't werk**

Op 11 april hoopt Heleen honderd jaar te worden. Geboren in 1912 is ze in 1937 vertrokken voor een leven in Egypte om daar de Heer te dienen door kinderen en vrouwen daar de weg te wijzen naar de Heer. Zelf was ze een voorbeeld en getuige van Gods trouw.

Christendom in Egypte

De broederbeweging in Egypte heeft een geschiedenis van zeker honderdvijftig jaar, maar de Koptische Kerk is er de oudste aanwezige herinnering aan het christendom. Men gaat er prat op dat in Egypte het evangelie door Petrus en Markus gebracht zou zijn. Helaas is veel christelijk leven versteend en verdord, zodat ook onder de Kopten evangelisatiearbeid nodig is. Ze vormen zes procent van de vierentachtig miljoen inwoners. Graaf van Zinzendorf begon daarmee in 1772 maar gaf het tien jaar later op. In 1819 deed een Engels zendingsgenootschap het opnieuw en dat mislukte ook. In 1850 was er een derde poging door de Amerikaanse zending van de Presbyteriaanse kerk.

Op 25 jarige leeftijd vertrekt Heleen (l)

Vanuit Libanon

Zending Benjamin F. Pinkerton uit de VS werkte in Libanon en vertaalde lectuur in het Arabisch die hij ook naar Egypte stuurde. Hij kreeg lectuur van de 'Broeders' toegestuurd door zijn zendingsgenootschap. Het was bedoeld als waarschuwing tegen hen maar dat wekte juist zijn belangstelling op. Na biddende bestudering van de Bijbel gaf hij aan, dat wat zij leerden in praktijk te gaan brengen. Hij maakte zich los van de organisatie waar hij voor werkte en wilde op de Heer al-

leen vertrouwen. Zijn contacten in Egypte breidden zich uit en hij bezocht daar diverse vrienden. Hij maakte er bezoeken en de groep christenen die deze nieuwe gemeentevorm gestalte wilden geven groeide. Na verloop van tijd onstonden diverse Vergaderingen. De nieuwe gemeenschappen groeiden en de geestelijke ondersteuning vanuit Europa nam toe. Daarbij kwam ook de vraag op naar

vrouwen uit Europa die konden helpen bij het opvangen en onderwijzen van meisjes en vrouwen. De evangelist Otto Blädel schreef hierover met J.N. Voorhoeve, de vader van Heleen. Dat was voor het eerst in 1929. In de volgende jaren kwamen diverse zusters naar Egypte om met dit werk te helpen in de vorm van zondagsscholen, gewone scholen en klinieken.

De start van Heleen

Op 16 september 1937 vertrok Heleen Voorhoeve naar Egypte en in januari 1939 nam ze de leiding over van een school in Tema van een zuster die wegens ziekte naar Engeland terug moest keren. Toen Heleen na een reis naar Nederland weer terugkwam in Tema roepen de leerlingen uitgelaten 'Es sitt' (de juffrouw). Die naam is haar steeds blijven volgen, Heleen is de 'Es sitt'. De school heeft dan hondervijftig leerlingen en op de zondagsschool komen er driehonderd. De school groeit snel en vlak na de tweede wereldoorlog maakte men plannen voor een nieuw gebouw. Dat wordt in 1954 geopend en Cor en Audrey Bruins komen een jaar later en werken mee tot 1965.

Schipperen

Uit de correspondentie die bewaard is gebleven, komt weer naar voren dat het een voortdurend zoeken was naar de juiste weg tussen de steeds weer veranderende bepalingen van de overheid. Zo staat te lezen in een bericht uit 1970 dat het een spannende en moeilij-

Honde

Heleen op haar 90e verjaardag - 65 jaar in Eg

rd jaar

gypte

ke tijd was geweest. Zuster Heleen werd namelijk door de geheime politie beschuldigd van spionage. In die periode had ze ook een tijd huisarrest.

Een ander voorbeeld: Doel van de school was om zowel kinderen van moslims als kopten op school te kunnen hebben. Zo moesten heel vaak de moslimkinderen tijdens de Bijbellessen naar een eigen lokaal voor onderwijs uit de koran.

ben ik niet, vooral als ik weet dat deze chaos fataal is voor onze kinderen. Zo wilde het stadsbestuur in een gebouw vlak naast de school een distributiecentrum openen voor voedsel, met als gevolg geschreeuw en vechtpartijen ook op zondag'. Alle extra activiteiten zouden daardoor verhinderd worden daar de ouders hun kinderen dan niet meer wilden sturen vanwege de onveilige situatie. Dan volgen weken van praten, bezoeken en onderhandelen en een oplossing bedenken. Uiteindelijk komt er iets moois uit voort: een nieuwe hal voor grote Bijbelklassen en moederbijeenkomsten. In 1994 geeft ze op de vraag waarom ze op haar leeftijd in Egypte blijft werken het volgende antwoord: 'Natuurlijk kan de Heer het best zonder mij. Het is toch immers Zijn werk. De Heer heeft me daar geroepen en een moeder gaat toch niet zo maar van haar kinderen weg. Ik hoop daar vandaan, wanneer de Heer komt, met u allen mee te vliegen naar de hemel. Wil de Heer dat niet, dan zal Hij me dat duidelijk maken op Zijn tijd.

'Es Sitt' in contact met de mensen in Tema

Groeien

Na weer een stuk grond aangekocht te hebben verschijnt er een gebouw dat als leeszaal, gymlokaal en vergaderruimte wordt gebruikt. Het krijgt de naam 'Huis van het Licht', maar er verrijzen nog meer gebouwen. Heleen woont in één van die gebouwen samen met andere medewerksters.

Al de jaren door heeft Heleen getuigd van de trouw van God. Bij alle hectische toestanden van familievetes, fanatieke moslims en overheidsbemoeienissen was haar enige wapen het gebed. Maar ze had ook een buitengewoon goed getuigenis in alle lagen van de samenleving. Ze wist zich voortreffelijk en tactisch te bewegen in deze totaal andere cultuur.

Van alles maakte ze mee: aardbevingen, brand in de keuken, oproeren, beschuldigingen van spionage, vijandschap en tegenwerking. Maar daar doorheen wordt ze gedragen door gebed op talloze plaatsen over de wereld.

In 1977, als ze veertig jaar in Egypte is, zijn er nog weer meer kinderen op school. Iedere week komen 250 moeders en jonge vrouwen om een bijeenkomst voor hen bij te wonen. Tevens is er een viertal zondagsscholen met in totaal vijfhonderd kinderen.

Karakteristiek

Om haar een beetje te karakteriseren het volgende citaat uit een brief: 'Niemand wist meer wat te doen. Iets aanvaarden ligt hier in de aard van de mensen. Zo

Honderd jaar

Heleen is nog wel in Tema aanwezig is, maar ontplooit geen activiteiten meer. Ze ligt het grootste deel van de dag op bed, maar gaat wel zo veel mogelijk naar de schoolbidstond in de ochtend, al moet ze er op een stoel heen gedragen worden.

Het is fijn als we haar verrassen met een kaart. Een enkelvoudige kaart met bloemen, dieren of dergelijke, zonder tekst! De kaarten kunnen later uitgedeeld worden aan de zondagsschoolkinderen.

Schrijf op de kaart één enkele naam en woonplaats. Haar gezichtsvermogen is dermate beperkt dat alles moet worden voorgelezen door mensen die geen Nederlands spreken! Het adres is: Miss Heleen Voorhoeve, Bethel – School of Light, 82611 TEMA Upper Egypt.